

henholdsvis hustruens levende live, men den pågældende er afgået ved døden inden sagens afslutning, vil den for lidt erlagte skat ligeledes være at efterbetale med det dobbelte beløb, medmindre det ved de foreliggende oplysninger må anses for godtgjort, at afdøde ikke har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller grov uagtsomhed. Under sidstnævnte betingelse vil der, hvor gyldig selvangivelse ikke er indgivet, være at beregne tillæg efter reglerne i § 171, såfremt anvendelsen af disse regler medfører et lempeligere resultat end efterbetaling med dobbelt beløb.

Stk. 3. Det i stk. 1 og 2 ommeldte tilsvær påhviler boet eller arvingerne, disse sidste dog kun i det omfang, hvori de har modtaget arv. Indenfor denne grænse hæfter arvingerne med den i § 196, stk. 3, anførte undtagelse solidarisk for nævnte tilsvær, der om fornødent kan inddrives ved udpantning hos arvingerne. Såfremt dækning for efterkravet ikke kan opnås ved udpantning hos boet (hvis afdøde var gift, hans særbo samt hele fællesboet) eller hos arvingerne, kan udpantning for for lidt erlagt indkomst- og formueskat inden for den sædvanlige udpantningsfrist foretages i den efterlevende ægtefælles særeje i det omfang, hvori efterkravet vedrører skatteperioder, for hvilke sambeskatning har fundet sted. Skulle skilsmisse eller separation være indtrådt inden dødsfaldet, finder reglerne i § 215, stk. 4, 2. punktum, og § 229, stk. 4, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Størrelsen af det beløb, der skal tilsværes, bliver, for så vidt sagen ikke med finansministerens samtykke afgøres i mindelighed, at fastsætte ved domstolene.

Stk. 5. Den boet eller arvingerne i henhold til foranstående bestemmelser påhvillende forpligtelse påvirkes ikke af et i boet udstedt proklama.

§ 207.

Med hensyn til efterbetaling af for lidt erlagt kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter gælder tilsvarende regler som i §§ 205, stk. 1—3, og 206 fastsat. Afgørelsen af, om sagen kan ordnes i mindelighed, træffes dog af vedkommende kommunalbestyrelse, og efterkravet opgøres af den kommunale ligningsmyndighed. Hvor der for skatteår, der omfattes af en efterbetalingssag, skal efterbetales såvel indkomstskat til staten som kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, sker opgørelsen af kommune- og kirkeskattekravet på grundlag af de indkomstbeløb, der er lagt til grund for beregningen af efterbetalingen af indkomstskat til staten.

§ 208.

Finansministeren kan, når forholdene i særlig grad taler derfor, eftergive eller nedsætte efterkrav på skat til staten og bøder eller tillæg vedrørende disse.